

**4-а Неділя Пасхи. Неділя Розслабленого. Святих дев'ятох мучеників,
що в Кизиці. І переподобного Мемнона, чудотворця
- 29 квітня.**

Літургійні рубрики: За галицьким звичаєм ми продовжуємо співати Перший Антифон Пасхи та Третій Антифон "Прийдіте, радісно заспіваймо Господеві" із приспівом "Спаси нас, Сину Божий, що воскрес із мертвих". І так аж до навечір'я Вознесіння.

Після того, як священник виголошує "Благословенне Царство" й люди відповідають "Амінь", священники співають Тропар один раз, а люди його повторюють. Далі священники співають першу половину, а люди завершують другу. Так робимо щодня, аж до середи перед четвергом Вознесіння.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Тропар (глас 3): Нехай веселяться небеснії, нехай радуються земляни,* бо показав владу рукою Своєю Господь,* Він смертю смерть подолав,* первістоком з-поміж мертвих став,* визволив нас із глибин аду,* і подав світові велику милість.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 3): Душу мою, Господи, у гріхах всіляких* і безглуздими діяннями тяжко розслаблену,* воздвигни божественним твоїм заступництвом,* як і розслабленого воздвигнув ти древньо,* щоб я кликав до тебе, спасаючись:* Слава, Христе, владі твоїй.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 8): Хоч і у гріб зійшов ти, Безсмертний,* та адову зруйнував ти силу,* і воскрес еси як переможець, Христе Боже,* жінкам-мироносицям звістивши: Радуйтеся,* і твоїм апостолам мир даруєш,* падшим подаєш воскресіння.

Прокімен (глас 1): Будь, Господи, милість твоя на нас,* бо уповали ми на тебе (Пс 32,22).

Стих: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Апостол: (Ді 9,32-42): *Тими днями* Петро, обходячи всі усюди, прибув і до святих, що мешкали в Лідді. Там він знайшов одного чоловіка, на ім'я Еней, що лежав на ліжку вісім років і був паралітик. Петро сказав до нього: «Енею, Ісус Христос тебе оздоровляє. Устань і сам постели собі ліжко!» І вмиг той підвівся. І бачили його всі мешканці Лідди та Сарону, і навернулися вони до Господа. Була ж у Яффі одна учениця, на ім'я Тавита, що значить у перекладі Дорка (Сарна). Вона була повна добрих діл та милостині, що чинила. І сталося тими днями, що вона занедужала й умерла. Обмили її і поклали в горниці. А що Лідда лежить близько Яффи, учні, почувши, що Петро там, послали двох чоловіків з просьбою до нього: «Не отягайся прийти аж до нас!» Петро негайно рушив з ними. І як прийшов, вони його повели наверх у горницю, де всі вдови оточили його з плачем, показуючи йому туніки й плащі, що їх робила Дорка, будучи з ними. Велівши всім вийти з хати, Петро став на коліна й почав молитися, а повернувшись до тіла, мовив: «Тавито, встань!» І та відкрила свої очі й, побачивши Петра, сіла. Він же подав їй руку та й підвів її і, прикликавши святих та вдів, поставив її живою. Довідалась про це вся Яффа, і багато повірило в Господа.

Алилуя (глас 5):

Стих: Милості твоєї, Господи, повік оспівуватиму, з роду в рід (Пс 88,2).

Стих: Бо сказав ти: Повік милість збудується (Пс 88,3).

Євангеліє: (Ів 5,1-15): *У той час* Ісус прибув до Єрусалиму. А є в Єрусалимі при Овечих воротах купелеве місце, по-єврейському воно зветься Витесда, що має п'ять критих переходів. Лежала в них сила недужих, сліпих, кривих, усохлих, які чекали, коли то зрушиться вода: ангел бо Господній сходить час від часу в купелеве місце та й заколочував воду, і хто, отже, перший поринав по тому, як вода заколочувалася, то одужував, – хоч яка б там була його хвороба. Один чоловік там був, що нездужав тридцять і вісім років. Побачив Ісус, що він лежить, а довідавшись, що було воно вже дуже довго, каже до нього: «Бажаєш одужати?» «Не маю нікого, пане, – одрікає йому недужий, – хто б мене, коли ото вода зрушиться, та й спустив у купіль: бо ось тільки я прийду, а вже інший передо мною поринає.» Мовить Ісус до нього: «Устань, візьми ложе твоє і ходи!» Відразу ж і одужав той чоловік, і взяв ложе своє і почав ходити. Був же той день – субота. Юдеї і кажуть до одужалого: «Субота адже ж! Не личить тобі ложе носити!» А той їм у відповідь: «Візьми ложе твоє і ходи, – сказав мені, хто мене оздоровив.» Спитали його: «Хто він – той, що сказав тобі: Візьми і ходи?» Та одужалий не знав, хто він, бо Ісус зник у натовпі, що юрмився на тому місці. Щойно потім знайшов його Ісус у храмі й мовив до нього: «Оце ти видужав, – тож не гріши більше, щоб щось гірше тобі не сталося.» Чоловік пішов і оповів юдеям, мовляв, той, хто його оздоровив, – Ісус.

Замість Достойно: Ангел сповіщав Благодатній: Чистая Діво, радуйся. І знову кажу: Радуйся. Твій Син воскрес тридневний із гробу, і мертвих воздвигнув він; люди, веселіться.

Ірмос (глас 1): Світися, світися, новий Єрусалиме, слава бо Господня на тобі возсіяла. Радій нині і веселися, Сіоне. А ти, Чистая, красуйся, Богородице, востанням рождання твого.

Причасний: Тіло Христове прийміть,* джерела безсмертного споживіть.

Другий: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Алилуя (х3).

Замість Благословен, хто йде в ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Ми бачили світло істинне: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Нехай сповняться: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Замість Будь ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Під час відпусту “Христос воскрес” співається один раз (на просту мелодію) замість “Слава Отцю...”

Тоді знову співається Тропар “Христос воскрес”, як і на початку Літургії, але з додатковим закінченням.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

І нам дарував життя вічне, поклоняємось його тридневному воскресінню.